

‘MARIA BOODSCHAP’

Kerkblad Maria Koningin Geloofsgemeenschap Baarn,
behorend tot de HH. Martha & Maria Parochie

Pasen is Bevrijding

April 2021

Colofon

Noodsituatie:

Voor dringend geestelijke hulp

T: 035-6035518

Adres:

Geloofsgemeenschap Maria Koningin

Maatkampweg 18, 3742 XM Baarn

T: 035-5413470 E: mkp@hetnet.nl Web:

www.marthamaria.nl/mariakoningin

Secretariaat

Woensdags geopend van 9.30-11.30 u.

zij-ingang kerk gelegen aan de Bremstraat

Bankrekeningnummers en kerkbijdrage:

ING: NL53 INGB 0000 20 87 80, of

Rabo: NL16 RABO 0304701599, t.n.v. Martha & Maria-Maria Koningin, Baarn.

Reserveringen kerkruimtes:

Mob: 06-45008086

E-mail: sjef.van.dijk@hotmail.com

Redactie:

Jan Moonen, Gerda Vesters, Philip Witte

Kopij naar Gerda Vesters,

T: 035-5412177 Mob: 06-53548260

E: gerdavesters19@kpnmail.nl

Inleveren kopij: zie pagina 2

Pastorale Bezoekers Maria Koningin

Anneke van Kuik T: 035 - 54 17 476

Riet van Wanrooij T: 035 - 54 17 556

Vervoer nodig om naar de kerk te gaan ?

Dan kunt u bellen naar:

Wim Jongmans T: 035 - 53 82 422

Lucie Voerman T: 035 - 54 22 667

Gerda Vesters T: 035 - 54 12 177

Riet v. Wanrooij T: 035 - 54 17 556

Willemien Witte T: 035 - 54 12 800

Vieringen in de Maria Koninginkerk voor april 2021, aanvang 10.30 u. Tenzij anders vermeld, voor 30 personen.

Reserveren verplicht per tel.: 035-5382422 of email: w.jongmans@planet.nl

De vieringen in de Goede week en Paasochtend staan vermeld op pg.'s 10-11-12-13

Let op: aanvang Paaswake viering 04 april is gewijzigd: Aanvang is 19.30 uur

Hieronder de overige vieringen voor de maand april.

11 apr om 11.00 u 2de zondag van Pasen Eucharistieviering voorganger: Joachim Skiba met organist

18 apr 3de z.v. Pasen Gebedsviering Voorganger: Veronica Selleger met cantor en piano

25 apr 4de z.v. Pasen Gebedsviering Voorganger: Sjef van Dijk met organist

De Vieringen zijn ook te volgen via platform www.Kerkomroep.nl kies en klik: Baarn>kies Maria Koninginkerk>kies kijken

Het mei-nummer 2021 komt uit op 28 april 2021. Kopij inleveren vóór 17 april 2021 in Word per Email naar: gerdavesters19@kpnmail.nl tel: 035-5412177 /06-53548260

Woord Vooraf

'Het Aramese Onze Vader'

door Philip Witte

In de vorige aflevering van ons blad hebben wij het Aramese Onze Vader afgedrukt in een vrije vertaling uit het Engels van Bram Moerland en overgenomen uit het boek 'Verlicht mijn hart' van Annemiek Schrijver.

Veronica Selleger, die kennelijk (en terecht) enige twijfels had over de authenticiteit van dit Onze Vader, is op het internet gaan zoeken en heeft daar een drietal commentaren van hooggeleerde predikanten opgediept, die 'gehakt maakten' van deze versie van het Onze Vader.

Een van de hooggeleerde heren erkent wel dat er omstreeks 400 een Aramese versie in omloop was (dus ongeveer 230 jaar na de Griekse tekst van Mattheus), maar het standpunt van alle drie de heren is samen te vatten in het hieronder staande citaat.

'Het punt is, dat er van het zogenaamde Aramese Onze Vader niet één oud handschrift bestaat. Het is, wat onvriendelijk gezegd, een vervalsing. In de twintigste eeuw is het gebed gepresenteerd als de vertaling van een oude Aramese tekst, en er zijn mensen, die dat klakkeloos hebben geloofd. Waarom? Omdat de inhoud hen aansprak. Want die inhoud past precies bij wat moderne religieuze mensen mooi vinden.'

Het is jammer, dat geen van de heren wil erkennen, dat het een mooi gebed is, dat het gedachtegoed van Jezus mooi weergeeft. Het gaat hun er alleen om, wat Jezus zelf gezegd zou hebben en dat staat onwrikbaar bij hun vast. Daar vallen wel een paar kanttekeningen bij te maken.

Bijvoorbeeld: Hoe authentiek is het Griekse Onze Vader van Mattheus?

Of het andere Onze Vader van Lucas (vers 11:2-4)? De Griekstalige evangelisten schreven ieder voor zich dertig tot zestig jaar na Christus hun onderling verschillende opvattingen en getuigenissen over het leven van Jezus aan de hand van verhalen, die de ronde deden. Hun manier van denken werd mede gevormd door hun Griekse achtergrond.

Een van de predikanten berispt paus Franciscus omdat deze een paar jaar geleden uitsprak, dat hij moeite had met de zin: 'en leidt ons niet in bekoring'. Alsof God ons wil verleiden om het kwade te doen als een soort proef. Stel je dat eens voor. God, vanaf zijn hoge troon, zorgt ervoor, dat mevrouw A haar portemonnee verliest in de Laanstraat met € 500,- er in. Mijnheer B ziet het gebeuren en raapt hem op. Hij kijkt er in. Wat gaat hij doen? Als er een God bestaat, die dergelijke trucjes bedenkt, zou je onmiddellijk van je geloof afvallen.

Tenslotte is het jammer, dat de gezamenlijke Nederlandse en Belgische bisschoppen het Onze Vader meenden te moeten 'verbeteren' met de zogenaamde 'debiteuren-crediteuren paragraaf'. Het is toch veel eenvoudiger

om te bidden: 'Vergeef ons onze tekortkomingen, zoals ook wij die van anderen vergeven'.

Conclusie: de heren hebben gelijk, als ze menen, dat je niet zomaar mag zeggen, dat je een verbeterde en originelere versie van het Onze Vader hebt uitgevonden. Ze hebben geen gelijk als ze menen dat het woord van God voor eeuwig onwrikbaar vast ligt en dat je dat niet mag aanpassen aan taal en denkwereld van andere tijden.

De inhoud van dit aprilnummer 2021

- I. Bij de afbeelding op de voorpagina: Een detail van Christus aan het kruis afkomstig uit de XIII de eeuw: Monestir de Sant Joan de les Abadesses (Catalunya) Philip schrijft daarover in: 'Pasen is Bevrijding'
- II. De Overweging 'Opstaan', door Veronica Selleger.
- III. Geraakt zijn door: Gedicht van: Ida Gerhardt over een ezel. Klimaatgebed n.a.v. zondag, 14 maart de 'Klimaatzondag'
- IV Liturgie: Vieringen in de Goede week
- V. Uit de Locatieraad: a) Column van Sjef van Dijk b) Verhuis- en dank bericht van Tilly en Wim Jongmans
- VI. Diaconie: Vastenactie nog in deze week en Paasweekend.
- VII. Kerk in het Nieuws: Over het Klimaat vanuit Religieuze instanties
- VIII. In Memoriam mw. Van Abbee en mw. Agnes Moonen pg. 20-21
- IX. Agenda pg.22

De eerste krokusjes bij de oude Montinischool

I. Bij de afbeelding op de voorpagina.

Pasen is Bevrijding

door Philip Witte

Aan elke bevrijding gaat het loslaten van het eigen 'ik' vooraf.

Om uit jouw eigen bubbel te kunnen ontsnappen en om verbinding te leggen met anderen, moet je het offer brengen van jezelf los laten en open staan voor anderen, voor de schepping. Dat betekent niet, dat het eigene verloren gaat, integendeel, het individu wordt rijker en heilzamer.

De dood van het kortzichtig eigenbelang maakt de weg vrij voor het Leven van jezelf, van anderen, voor de planeet aarde, voor God.

Dat besef van dood naar leven, van nacht naar dag, van winter naar voorjaar, van ondergaan en opkomst is al zo oud als de mensheid. De oeroude doopceremonie bijvoorbeeld betekent dat je door het water van de dood

gezuiverd en wel tot nieuw leven komt. Hetzelfde spreekt ook uit het versje op de volgende pag.

*Ga slapen kind, zoek nu niet meer;
geef hoop en droom wat tijd:
wie dag verliest, die vindt hem weer:
niets is voor altijd kwijt.
Dus vlij je hoofd op kussen neer;
strijk dons langs nacht die knelt,
tot goudgerande ochtendtooi
zich zacht uit krater meldt.*

De bevrijding ontstaat dus niet door oorlog, macht en geweld, maar door de 'zachte krachten' waar het onderstaande gedicht van Henriëtte Roland Holst over gaat. Ze was oorspronkelijk overtuigd voorstander van de communistische revolutie, maar toen deze rond 1920 miljoenen mensen het leven kostte, bekeerde ze zich tot het Rooms Katholicisme en schreef dit gedicht. (zij leefde van 1869-1952)

*De zachte krachten zullen zeker winnen
in 't eind -- dit hoor ik als een innig fluistren
in mij: zoo 't zweeg zou alle licht verduistren
alle warmte zou verstarren van binnen.
De machten die de liefde nog omkluistren
zal zij, allengs voortschrijdend, overwinnen,
dan kan de groote zaligheid beginnen
die w'als onze harten aandachtig luistren
in alle teederheden ruischen hooren
als in kleine schelpen de groote zee.
Liefde is de zin van 't leven der planeten
en mensche' en diere'. Er is niets wat kan storen
't stijgen tot haar. Dit is het seekre weten:
naar volmaakte Liefde stijgt alles mee.*

Het Pesachfeest was voor de Joden een voorjaars- en bevrijdingsfeest, maar die bevrijding gold vooral voor de volgelingen van JHWH, voor de eigen stam.

Jezus Messias was waarschijnlijk een van de eersten die de regel van loslaten van jezelf en je verbinden met anderen, op elk mensenkind toepaste. Dat botste met de Joodse bovenlaag en dat kostte Hem zijn leven.

Het loslaten van zichzelf omwille van alle mensenkinderen en daarmee het accepteren van zijn gruwelijke dood gedenken we in de Goede Week.

De overwinning van het Leven, het vrij maken van de zachte krachten die ons verbinden, vieren we met Pasen. Als Jezus voor zichzelf gekozen had, zouden we van zijn bestaan niet geweten hebben. Door zijn keuze heeft Hij

de weg geopend naar de bevrijding van alle mensen. Maar zover is het nog lang niet. Loslaten en verbinden geldt namelijk niet alleen voor je naasten, je stam, soort, kleur en landgenoten, maar voor alle mensen op aarde en voor de hele schepping. Willen we ons vrijmaken om ons te kunnen verbinden met de hele schepping en niet langer uit kortzichtig eigenbelang roofbouw plegen op de aarde, dan moet er een grote verandering komen in ons denken over en handelen ten aanzien van het leven op de planeet aarde.

“Kies toch voor het leven”, zei Mozes tegen de Israëlieten.

Het lied, ‘*Vogeltje vlucht naar de bergen*’, van Huub Oosterhuis geeft ook mooi weer dat niet de harde krachten van macht en geweld, - van ploert en schender, zegt Oosterhuis - maar de zachte krachten van mededogen en het behoeden van de schepping, bepalend zijn voor het ‘kiezen voor het leven’.

1.

*Vogeltje, vlucht naar de bergen.
Er is geen schuilplaats meer.*

*Iedereen zal op je schieten,
Iedereen schiet op allen.
De fundamenten der aarde
Scheuren de afgrond in.*

*Die, die Ene-Ik-zal
Buigt zich over de transen*

*Van zijn Hemelse Toren
Turend de aarde over*

*Ziende wat gebeurt
Roept hij A'dam, waar ben je ?”*

2.

*Vogeltje, vlucht naar de bergen.
Er is geen schuilplaats meer.*

*Hij ziet hoe twee elkaar
Slaan met vuur en zwavel.*

*Maar ziet er duizend en twee
Elkaar ophelpen en dragen.*

*Twee bouwen schuilplaatsen, nieuwe.
Drie planten ceders en eiken.*

*Vluchteling naar de bergen,
Vogeltje, kom terug.*

Uit: Halverwege, Psalm 1, Vrij, Kampen 2008

II. Overweging

‘Opstaan’

door Veronica Selleger

Ik zit aan de keukentafel met onze 21-jarige poes, Yuki, op schoot. Ze spint. In deze Coronatijd is het een voorrecht een aibaar wezen in huis te hebben. Yuki is ook onze ‘excuspoes’: wie Yuki op schoot heeft hoeft niet op te staan, krijgt zijn koffie en krant aangereikt, zodat Yuki lekker kan blijven liggen. Veel mensen hebben in Coronatijd een huisdier aangeschaft. Het is duidelijk dat we behoefte hebben aan de warmte die dieren ons geven.

Wel maak ik mij zorgen hoe het verder zal gaan met deze dieren als het ‘normale’ leven weer zijn gang neemt.

Hoe dan ook maak ik mij zorgen over de tijd na Corona. Hebben we hier straks wel iets van geleerd? Springen we straks weer massaal in de auto of in het vliegtuig én worden de eeuwenoude bomen van Amelisweerd alsnog gekapt voor het autoverkeer?

De vastentijd is dit jaar anders. We ‘vasten’ eigenlijk al een jaar. Er is van alles wat wij los hebben moeten laten: opgelegd, niet als keuze! Kun je dat ook ‘vasten’ noemen? Je kunt je afvragen of het er bij het vasten om gaat dat je zelf keuzes maakt: in vrijheid iets laat staan, bewust dagelijks iets zinvols doet... Of maakt het niet uit of dit wel of niet je eigen keuze is?

Als we samen de Goede Week doorlopen is er ook die vraag: Wist Jezus werkelijk wat er ging gebeuren? Had hij een keuze? Bij Johannes zegt hij: *‘Breek deze tempel maar af, en ik zal hem in drie dagen weer opbouwen.’* Dat klinkt stoer, maar maakte hij zelf deze keuze? De schrift toont een worsteling: *‘Abba, Vader, voor u is alles mogelijk, neem deze beker van mij weg. Maar laat niet gebeuren wat ik wil, maar wat u wilt.’* (Marc.14:36)

Als we in de kerk het lijdensverhaal lezen, merk ik vaak dat ik me er niet helemaal in durf te begeven, dat de pijn van de marteling en dood van Jezus te diep is, en ook nog associaties oproept met het leed van nu. Wat er nog steeds gebeurt in gevangenissen in Syrië, in vluchtelingenkampen en op de Middellandse Zee, kan en wil ik mij niet echt voorstellen.

Met bewondering luisterde ik naar een onderzoeker van het NIOD die nu beelden en getuigenissen vastlegt van alle wandaden van het Syrische

regime, zodat er niets wordt vergeten en zodat er ooit gerechtigheid zal zijn. Ik dacht: hoe houd je zo'n baan vol? Maar ook: wat goed dat iemand doet wat werkelijk belangrijk is, ook al doet dat pijn.

Als wij het lijdensverhaal lezen, dan weten we hoe het gaat aflopen en daardoor zal de pijn nooit het zelfde zijn. We gaan met Jezus door een duistere tunnel, maar wij kennen nu al het licht aan het einde van die tunnel. En juist dat licht geeft ons de kans, nee de opdracht, naast mensen te gaan staan die nu in het duister gevangen zijn. Als christenen hebben wij geen keus. Wij moeten zelf opstaan en onze nek uitsteken voor wat Jezus ons heeft geleerd en toevertrouwd: *'Heb uw naaste lief gelijk u zelf.'*

Dat dit licht ons mag leiden en dat wij steeds weer, met Jezus, mogen opstaan.

III. Geraakt zijn door

a) gedicht van Ida Gerhardt

Uit: Verzamelde gedichten

De ezel

*Gij met uw zachtzinnige oren
en uw geduldig gezicht:*

*ik ben u zeer verplicht.
Dat gij het hebt aan willen horen*

*hoe toenmaals het is geschied;
en hoe mij een ander verried.*

*En dat ge zelfs niet hebt bewogen,
mij slechts getroost hebt met uw ogen.*

Dat kunnen de mensen niet.

b) Online Klimaatviering 14 maart 2021

Tijdens bovenstaande viering kwamen verschillende mensen aan het woord, die de gevolgen van klimaatverandering rechtstreeks kennen. Onder hen zuster Melina Polo SSpS, een Filippijnse zuster die al bijna 30 jaar in ons land woont. De landelijke online gebedsbijeenkomst werd geleid door vertegenwoordigers van Micha Nederland, A Rocha Nederland, GroeneKerken en werkgroep Laudato Si. Zij schreven een klimaatgebed, dat tijdens deze bijeenkomst werd gebeden.

Klimaatgebed

God, U laat nooit los wat uw hand begon.
Dat zien we overal om ons heen. De lente breekt aan.
Zoveel schepselen roeren zich weer.
Grutto's keren terug in onze weilanden.
Hazelaars staan alweer in bloei.
Uw Geest ademt in al uw schepselen.
Elke dag maakt de schepping uw naam groot.

Heer, U laat nooit los wat uw hand begon.
U blijft trouw aan een schepping vol schoonheid en diversiteit.
Maar wij hebben haar respectloos behandeld.
We hebben uitgebuit, vervuild, kapotgemaakt.
Het klimaat verandert, dieren sterven uit,
mensen worden het slachtoffer van andere mensen.

Vader, U laat nooit los wat uw hand begon.
U hebt in Jezus alles gegeven wat nodig is voor herstel.
U opent de weg naar vrede tussen mensen en schepping.
U geeft ons hoop: u laat nooit los wat uw hand begon.

God, U laat nooit los wat uw hand begon.
U wilt ons mensen niet loslaten in deze tijd.
Geef ons ogen, die zien wat juist is.
Ogen, die herkennen wat veranderbaar is.
Ogen, die een vergezicht zien en dromen van een wereld,
waar het goede der aarde eerlijk gedeeld wordt.
Geef ons een hart voor alles wat leeft,
vul ons met bewogenheid en liefde.

Heer, voed onze onrust over onrecht en vervuiling.
Help ons ons in te zetten voor recht en vrede.
Dat heel uw schepping weer tot bloei mag komen,
en u groot mag maken. **Amen.**

IV. Liturgie

Vieringen tijdens de Goede Week

Witte Donderdag, het laatste avondmaal *door Veronica Selleger*

01 apr 19.30u Communieviering, door: Veronica Selleger met cantor en piano.

Gelukkig mogen we dit jaar weer bij elkaar komen op Witte Donderdag. We zullen een sobere woord- en communieviering houden. De viering begint om 19.30u. Voor dertig mensen is er plaats in de kerk en ook zal de viering gestreamd worden.

Deze avond wordt het laatste avondmaal van Jezus herdacht. We lezen het verhaal van de voetwassing én de oproep aan ons bij het breken en delen:

‘Doe dit voortaan om mij te gedenken’.

Het thema van deze viering is: **Wek mijn zachtheid weer**. Dit is de eerste regel uit een gedicht van Huub Oosterhuis. In tijden waarin wij ons dapper staande proberen te houden, is het begrijpelijk dat we soms in een overlevingsstand staan of elkaar kritisch de maat nemen. Soms is ons geduld even op. In deze viering gaan we op zoek naar onze zachtheid. Hoe raakt het verhaal van het laatste avondmaal ons aan? In deze woord- en communieviering is er zang (van Eveline), orgel- en pianospel, gebed en veel stilte. Aan het eind van de viering wordt het altaar ontbloot en gaan we samen de stilte in. De bijbel blijft open liggen.

(Afb: Fra Angelico)

Goede Vrijdag, kruiswegviering

door Veronica Selleger

02 apr 19.30u meditatieve viering door: Veronica Selleger e.a. met cantor en piano.

*Afneming van het kruis ca 1250
nonnenklooster van Sant Joan de les Abadesses (Catalunya).*

Het thema van de gebedsviering op Goede Vrijdag is: **Dat ik zie wat is, en mij toevertrouw.** We proberen samen, naast Jezus, de weg van het kruis te gaan.

Dit jaar lezen we het evangelie volgens Marcus, de vroegste evangelist. Dit lijdensverhaal is minder bekend dan dat van Johannes of Mattheus. Ook bij Marcus lezen we de bekende, aangrijpende details: de leerlingen die in slaap vallen op de Olijfberg, Petrus die Jezus driemaal verloochent vóór de haan tweemaal kraait én Jezus worsteling:

‘Mijn God, mijn God, waarom hebt u mij verlaten?’

Marcus beschrijft ook de ontroerende woorden van de centurio:
‘Werkelijk, deze mens was Gods zoon.’

In deze sobere, meditatieve viering, is er ruimte voor stilte, muziek, zang (van Eline) en onze eigen gebeden. Dit jaar is het niet mogelijk ter plekke nog een gebed op te schrijven. Wij vragen u daarom uw gebeden ruim vooraf te mailen aan veronica.selleger@planet.nl of evt. zelf mee te brengen naar de kerk, duidelijk geschreven op een kaartje. De viering kan door dertig mensen worden bezocht én wordt gestreamd. Na afloop van de viering is het mogelijk bloemen bij het kruis te leggen.

Paaswake

03 apr 19.30u Communieviering voorganger: Cecile Maagdenberg

leeg graf

gedompeld in rouw
huiveren wij dit stille moment
tranen stromen

zoek ons
roep onze namen
opdat ook wij in het donker
niet verloren raken

afgenomen van het kruis

ongebruikt
de laatste plaats
voor het gedode lichaam
bebloed door nagels van haat
geslagen in handen die heelden
in handen die deelden
in voeten die liepen voor vrede
gerechtigheid
doorboord het hart vol liefde

gewikkeld in linnen
werd hij gelegd
in lege ruimte

niet begrepen
verstomde zijn stem

alleen
verlaten

vrouwen nabij
wat nog te doen
niets rest ons meer
dan peilloos verdriet
om hem die was

ijskou kruipt in hart en zinnen
waarheen te gaan
in niemandsland
doelloos
blind en horendooft

staand voor de afgrond

gaapt de leegte

uit: van woestijn tot heden,
CECILE MAAGDENBERG

Hoogfeest van Pasen

04 apr 10.30u Communieviering voorganger: pastor Ria Welters

paasochtend

in de LICHT lichte stilte
van de allervroegste morgen

eerste dag

zoekend nog naar gister
niet kunnen bevatten
terug te keren
nog een maal zien
wat voorbij ging in hun leven

kwamen vrouwen
naar de plaats
voor een laatste gebaar

ontzetting sloeg toe
bij zien van leeg graf

weggehaald
niet wetend waar heen

wie zoek je
sprak HIJ
maria

rabboeni

rillingen stromen door lijf en leden
ik grijp hem vast uit wanhopig
verlangen
te hervinden wat gedood was

houd me niet vast
ik ben die ben
voor nu en altijd

verkondig mij
aan ieder die het horen wil

uit: van woestijn tot heden,
CECILE MAAGDENBERG

*Afb.: Noli me tangere, Giotto
jr.1320*

V. Uit de Locatieraad

Column: 'Zit er zin in onzin?'

Hier, nu en zomaar

*Sjef v Dijk heeft te kennen
gegeven om voortaan iedere
maand een column te schrijven
over een actueel onderwerp.
Hier, nu en zomaar, is de eerste.*

De afgelopen maanden heb ik, met lichte interesse, de ontwikkelingen in onze samenleving wat gevolgd. Ik heb me daarbij beperkt tot wat ik in de krant las en wat er via radio en televisie werd aangeboden. Het is een vorm van individuele nieuwsgaring, die bij een steeds grotere groep mensen in een kwade reuk staat, want zodra er een organisatie achter zit, is elk nieuws per definitie doelgericht bedrog van het volk, zo hoor je.

Of het nu gaat om een redactie, een wetenschappelijke organisatie of de overheid : zodra informatie rationeel niet te ontkennen valt, zet dat grote groepen mensen aan tot twijfel. Steeds meer mensen beschouwen feitelijke, deskundig onderbouwde en terdege onderzochte informatie per definitie als verdacht. Niet de feiten zijn de werkelijkheid, maar de mening die de mensen erover hebben en/of opgedrongen krijgen. Hoe minder feiten, hoe meer ruimte voor een robuuste mening. En wie zo'n mening het best over het voetlicht krijgt, heeft het automatisch bij het rechte eind.

Er zijn dus nogal wat valse profeten op de been, de laatste jaren, en de komst van het Corona-virus heeft die groep explosief doen groeien. Het resultaat is, dat een steeds groter aantal mensen niet meer weet, waar het aan toe is. Deze mensen zoomen vooral in op wat 'men' zegt, dat zij niet hebben en ze hebben weinig of geen oog voor wat er allemaal wèl is. Daarmee is een interessante 'markt' gecreëerd voor allerlei 'redders', mensen die 'het' weten, 'zieners', 'sterke leiders' en 'vrijheidsstrijders', die stuk voor stuk goede zaken doen. Voorlopig, althans.

Het geluid, dat het meest wordt gehoord is dat van een niet te definiëren groep ontevreden, die vindt, dat zij recht heeft op meer, beter en gemakkelijker. Die groep was er altijd al, maar Corona heeft dit type hedonisme* een krachtige impuls en vooral, een stem gegeven.

**levenshouding, die het genot ziet als het hoogste levensdoel red.*

Dat Corona vooral onnoemelijk veel en ook veelsoortig concreet leed heeft veroorzaakt en dat mensen in allerlei takken van sport erdoor in hun bestaan bedreigd worden, blijft, vind ik, nogal onderbelicht. Dit soort zaken wordt, bovendien, vooral behandeld in de reguliere media. En die zijn, voor veel mensen, niet te vertrouwen.

Er wordt, denk ik, in onze samenleving veel te veel aandacht gegeven aan de (vermeende) rechten, die mensen hebben. Dat er tegenover die rechten ook plichten staan, wordt nauwelijks genoemd.

Ook in Jezus'tijd was er veel onrust, onvrede, onrecht en achterklap. En ook in Zijn tijd was er een markt voor een sterke leider, die het voor de mensen allemaal wel zou oplossen. Veel mensen zagen in Hem ook zo'n 'Witte Reus', die op 30 graden alle vlekken wel eens eventjes zou verwij-

deren, terwijl men zelf zijn gemak nam. Of een revolutionair leider, onder wiens verantwoordelijkheid er naar hartenlust moord en brand bedreven kon worden.

Zijn boodschap was echter, dat mensen onvoorwaardelijk in Zijn voetspoor moesten treden om zo samen de verantwoordelijkheid op te pakken voor een betere en rechtvaardige wereld: God's koninkrijk op deze aarde. Geen comfortabele, veilige en relaxte oplossing, en evenmin sensationeel en spannend. Dus onaantrekkelijk. Veel mensen keerden zich teleurgesteld van Hem af. Slechts een handjevol mensen zag, dat Zijn weg de enige weg was. Van alle hedendaagse 'reddende engelen' heb ik er nog geen horen zeggen, dat de mensen toch echt zelf aan de slag moeten.

Bidden is bieden: jezelf en je van God gegeven talenten aanbieden en er met elkaar mee aan de slag gaan. Met vallen en opstaan. Alleen zo veranderen er dingen ten Goede.

Dank, dank, dank, dank door Tilly en Wim Jongmans

Hartelijk dank voor de belangstelling die ik heb mogen ervaren toen ik na vele keren uitstel eindelijk een nieuwe knie heb gekregen in de St. Maartenskliniek in Nijmegen. Inmiddels begonnen met revalidatie en gelukkig al positieve ervaringen, maar nog wel een lange weg te gaan.

In diezelfde periode zijn wij ook verhuisd naar een appartement waar we ons al lekker thuis voelen op de nieuwe woonplek. Ook na de verhuizing hebben we samen het gemeenschapsgevoel van onze vertrouwde Maria Koningin mogen ervaren door de vele blijken van belangstelling en attenties.

na 25 jaar van
Watersnip 7
naar
Vierkante Bosje 27
3755 BE Eemnes
**Tilly en Wim
Jongmans**

tel: 035 5382422

email: w.jongmans@planet.nl

VI. Diaconie

Vastenactie Werken aan je toekomst

Dit jaar staat de Vastenactiecampaagne in het teken van onderwijs. Zo lezen we over Zewelangi uit Zambia die via één van de projecten een kleermakersopleiding volgt en zo haar meisjesdroom ziet uitkomen.

I.v.m. de Corona-pandemie konden ook dit jaar de vastenmaaltijden voor de Vastenactie niet doorgaan. Ook onze kerk ging een paar maanden op slot. De verkoop van vastenactie-artikelen verliepen daardoor moeizamer. Nu de Maria Koninginkerk voor 30 personen weer 'open' mag heeft Karin Beukeboom in onze kerk weer een 'kraampje' met mooie artikelen samengesteld. Die artikelen kunt u kopen, de opbrengst is voor Vastenactie 2021. En ja, ook de geitjes hebben weer hun best gedaan.

Bij 'Vastenactie 2021' heeft men niet stil gezeten. Op woensdag 17 febr. is men gestart met een **virtuele** wandeltocht 'Wandel voor een ander'. U kunt zich nog steeds aanmelden voor deze tocht. Men loopt in ruim zes weken van Sierra Leone via onder andere Kameroen, Oeganda, Zambia en Zuid-Afrika weer terug naar Sierra Leone, 25.000 kilometer!

Hoe werkt het?

U kunt thuis 'gewoon' uw wandelingen maken - of uw hardlooprondte - en u meldt vervolgens op de speciale actiewebsite hoeveel kilometer u hebt afgelegd. De kilometers van alle deelnemers worden toegevoegd aan de reis en zo leggen we samen de 25.000 kilometer in ruim zes weken af. U ontvangt tussentijds regelmatig updates over de landen en plaatsen waar we doorheen lopen. Ook kunnen deelnemers hun wandelervaringen met elkaar delen.

Voor meer info: www.vastenactie.nl/wandel-voor-een-ander.

VII. Kerk in het Nieuws

Brede oproep tot klimaatactie vanuit religieus

Nederland

Gepubliceerd op: 11-3-2021 om 15:46 door eh.

's-HERTOGENBOSCH – Op 11 maart 2021 verscheen in diverse media een brede oproep tot actie voor het klimaat vanuit religieus Nederland. Deze oproep kwam aan het begin van het klimaatweekend in aanloop naar de verkiezingen. Onder de ondertekenaars ook bisschop Gerard de Korte en KNR-voorzitter Dom Bernardus Peeters

In de brief geven de ondertekenaars, vertegenwoordigers van diverse religieuze organisaties, aan alarm te slaan omdat de toestand van de aarde dwingt tot het nemen van verantwoordelijkheid. Toch schrijven zij de brief vanuit een vertrouwen in de toekomst.

Er is vertrouwen in de groeiende groep mensen die kiest voor een duurzamere levensstijl en voor organisaties en bedrijven die de noodzaak zien zich in te zetten voor de aarde. Er is vertrouwen dat de kiezers die op 17 maart naar de stembus zijn gegaan, gekozen hebben voor partijen die zich daadwerkelijk inzetten voor een beter klimaat. Met de brief slaan de ondertekenaars ook alarm omdat het meest kostbare, namelijk ons gemeenschappelijk huis, op het spel staat. Daarom werd iedereen opgeroepen zich op zondag 14 maart aan te sluiten bij het klimaatalarm.

(bovenstaande tekst werd aangepast aan de tijd, red MB)

Hieronder de tekst van de brief

Wij slaan alarm, juist omdat we durven vertrouwen

De opwarming van de aarde, met alle gevolgen van dien, verontrust ons. Vanuit diverse religies en levensbeschouwingen slaan wij alarm, juist omdat we geloven dat de aarde aan mensen is toevertrouwd. De toestand waarin de aarde verkeert, dwingt ons tot het nemen van verantwoordelijkheid. We slaan alarm, juist omdat we vertrouwen hebben in de toekomst.

De scenario's zijn bekend bij twee, drie, vier of meer graden Celsius opwarming. Nu al kampen we in Nederland met droge zomers. De zeespiegel stijgt. Misschien gebeuren grote rampen in West-Europa pas later. Maar wie gunt dit zijn of haar kinderen en kleinkinderen? Ons vertrouwen is aangevochten en lijkt soms op de hoop die een moeder wil geven aan haar kind, vluchtend uit een brandend huis, zonder zicht op de uitgang.

Deze woorden hebben iets alarmistisch. We realiseren ons dat het niet helpt om mensen angst aan te praten of cynisch te maken. Het klimaat-

probleem is zo overweldigend dat het mensen kan verlammen, terwijl veel anderen zich nauwelijks realiseren hoe urgent de situatie is. Daarom is in het gesprek over klimaatverandering een begrip als vertrouwen zo belangrijk. Geen naïviteit, maar een betrokken vertrouwen dat mensen de ogen opent en oproept tot verantwoordelijkheid. Dat vertrouwen raakt onze ziel en ligt ten grondslag aan onze levensovertuiging.

We stellen veel vertrouwen in de groeiende groep mensen die kiest voor een duurzame levensstijl, mensen die bewuste keuzes maken als consument of producent. We stellen ook vertrouwen in boeren die niet langer willen meedoen in een verdienmodel dat de Nederlandse landbouw weliswaar groot maakte, maar een veel te zware wissel trekt op de leefbaarheid van de aarde. We stellen vertrouwen in bijvoorbeeld waterschappen die werk maken van een circulaire economie. En we stellen vertrouwen in rechters die arme boeren in Afrika recht verschaffen en multinationals wijzen op hun schuld en verantwoordelijkheid.

Dat doen wij omdat verhalen en rituelen vanuit oeroude geloofstradities ons een spiegel voorhouden, ons kracht bieden en hoop verschaffen. Ze helpen om vertrouwen te hebben in wat onmogelijk lijkt. Hoop en vertrouwen zien we bij sommigen die zich tot een godsdienst bekennen en minstens zo sterk bij anderen. Zo denken we aan Wubbo Ockels (1946-2014), de oud-astronaut die vlak voor zijn dood een brandbrief schreef aan de mensheid. Daarin riep hij op tot bescherming van de aarde. “We kunnen de mensheid in een betere richting krijgen, als we samenwerken,” zo luidde zijn boodschap. En die samenwerking kan, zo geloven we, juist in alle diversiteit vorm krijgen.

Tenslotte stellen we ons vertrouwen in, en misschien doen we dat tegen de klippen op, de Nederlandse kiezers die binnenkort naar de stembus gaan. Dat zij stemmen op politieke partijen die niet alleen lippendienst bewijzen aan het klimaat, maar gewetensvolle en ook pijnlijke keuzes durven maken.

Het plein voor de Paaskerk op 14 maart jl., waar aandacht werd gevraagd voor behoud van onze aardbol door het luiden van de klokken. Ook de klokken van de Maria Koningin lieten zich horen, daar zorgde Lucie Voerman-Jansen voor.

Vanuit al dit noodzakelijke vertrouwen slaan wij alarm. Want er staat veel op het spel: het meest kostbare geschenk dat we in bruikleen hebben gekregen, ons gemeenschappelijke huis, de aarde. Daarom doen we aan iedereen in Nederland de oproep om mee te doen vanaf 11 maart aan de wereldwijde klimaatactie met als motto Sacred People, Sacred Earth: een zegenspreuk die ons inspireert tot een radicale omslag. En door mee te doen aan het nationale klimaatalarm op zondag 14 maart. Wij slaan alarm, juist omdat we vertrouwen hebben in de toekomst en in alle goede krachten om van daaruit samen verantwoordelijkheid te nemen.

De ondertekenaars

Saïd Bouharrou, vice-voorzitter Raad van Marokkaanse Moskeeën
Christien Crouwel, algemeen secretaris Raad van Kerken Nederland
Aydin Ilgar, bestuurslid Islamitische Stichting Nederland
Mechteld M. Jansen, rector Protestantse Theologische Universiteit
Manuela Kalsky, hoogleraar rel. en samenleving en voorzitter Nieuw Wij
Gerard de Korte, bisschop van het Bisdom van 's-Hertogenbosch.
Bikram Lalbahadoersing, hindoe en voorzitter 'In Vrijheid Verbonden'
Rhoïnde Mijns-Doth, voorzitter SKIN Nederland
Dom Bernardus Peeters, voorzitter Konferentie Nederlandse Religieuzen
René de Reuver, scriba Protestantse Kerk in Nederland
Awraham Soetendorp, rabbijn en lid International Green Cross
Jan Wolsheimer, directeur MissieNederland

In Memoriam

Maria Hendrica van den Abbeele – van den Brand

Overleden op 25 februari j.l.

Zij werd 91 jaar oud.

In onze gemeenschap bekend als Mia van den Abbeele, de ontwerpster van onze bijzonder mooie Kerstgroep. Vele jaren heeft Mia met haar man en twee kinderen in de Viottalaan gewoond.

Nadat haar kinderen het ouderlijk huis hadden verlaten en haar man 29 jaar geleden overleed, bleef ze in het huis wonen, totdat het 3 jaar geleden fysiek niet meer mogelijk was en ze naar een verpleeghuis in Amersfoort moest verhuizen.

Mia was een hele creatieve vrouw, een kunstenares, die o.a het logo van de Bijenkorf heeft ontworpen, talloze boeken van de schrijver Stijn Streuvels en de bekende jeugdtijdschriften Okki en De Taptoe heeft geïllustreerd.

Bekend was ze ook om haar vele getekende portretten en schilderijen.

Op woensdag 3 maart is Mia in besloten kring in het graf van haar man Sjef bijgezet op de Algemene Begraafplaats in Baarn.

Zolang de Kerststal met kerstgroep een plekje in onze Maria Koninginkerf behoudt, zal de naam en persoon Mia van den Abbeele blijven voortleven in onze herinnering.

door Willemien Witte

Afb.: de kerstgroep in nieuwe kleren, ontworpen door Marianne v.d. Heijde

In Memoriam

Agnes van Wersch

17 oktober 1934 – 11 maart 2021

e/v Jan Moonen

*als je moegelopen bent
naar de sterren
om voor mensen in de nacht
wat licht te zoeken,
zet je dan neer in de stilte
en luister naar de bron !*

Op 86 jarige leeftijd is in de nacht van 11 maart
Agnes Moonen – van Wersch thuis overleden.

Een bijzondere lieve vrouw, tenminste zo kende ik haar.
Zij was trots op haar kinderen en kleinkinderen. Als ik voor de redactievergadering in de Minicoy kwam, was Agnes daar met de thee en iets lekkers erbij. Maar eerst vertelde ze altijd enthousiast de nieuwtjes van de kleinkinderen. Daarna moest ik haar vertellen hoe het met mij ging en met zoon Remco. Die belangstelling had zij ook voor andere parochianen.

Grote bewondering had ik voor haar. Agnes werd geplaagd door lichamelijke pijnen, maar ik heb haar nooit horen klagen. Zij wuifde het altijd maar weer weg. Het gebruik van de antipijnpleister werd zo lang mogelijk uitgesteld.

Agnes genoot van de natuur, bloemen bomen en vogels. Achter in de tuin krioelde het van de vogels, grote en kleine, die werden dan ook goed verwend. Dagelijks wandelde ze samen met Jan in het park 'Groeneveld'.

Agnes had een groot talent: in huis staan veel beelden door haar geboetseerd. Ook het beeld voorop de rouwkaart kwam van haar handen. Haar inbreng in de Maria Koninginkerk is van onschatbare waarde geweest. Zonder de initiatieven van Agnes en Jan had onze kerkgemeenschap waarschijnlijk niet meer bestaan.

Goed dat Agnes thuis is overleden.

Namens de Maria Koningin Gemeenschap wenst de redactie van Maria Boodschap Jan, kinderen en kleinkinderen veel sterkte met dit gemis. We zullen een extra kaars bij Maria Koningin opsteken.

door Gerda Vesters

Palmtakjes

door Marga van Merriënboer

Zondag, 28 maart was het Palmzondag. Dan worden de palmtakjes tijdens de viering gewijd.

Omdat, voor zover het er nu naar uitziet, de kerk gewoon geopend is, kunt u uw takje na afloop van de dienst mee naar huis nemen.

Dat geldt ook voor de zondagen daarna.

Mocht het voor u onmogelijk zijn om zelf naar de kerk te komen en het toch op prijs stelt een gewijd takje te krijgen, belt u dan met een van de onderstaande telefoonnummers en wij zorgen ervoor dat er een bij u thuis wordt bezorgd. (alleen in Baarn)

Marga van Merriënboer tel. 035 5420432

Jolien Paulussen tel: 035 5415824

**De Redactie van Maria Boodschap wenst u allen
gezegende Paasdagen.**

Agenda

14 april 9.30 u Schoon maken van de kerk

Vieringen volgen via PC of laptop

www.kerkomroep.nl kies Baarn >kies MariaKoninginkerk>kies kijken

Dit is de San Salvatorkerk te 's-Hertogenbosch (Orthen) die de laatste jaren bekend stond als opslagplaats. Een opslagplaats voor de relieken van de kerken die gesloten werden.

De Gemeenschap die daar kerkten vierden op dezelfde wijze zoals onze gemeenschap dat doet. Het was de eerste kerk in Nederland waarbij de priester met zijn gezicht naar de gelovigen gericht was en men de handelingen kon zien. De kerk werd in 1955 in gebruik genomen.

Er ontstonden geruchten dat men de kerk tot een 'trampolinehuis' wilde verbouwen. Veel protesten waren het gevolg. Nu is de 'kogel door de kerk' en iedereen gelukkig, want het gebouw wordt verbouwd tot een gezondheidscentrum en krijgt de naam 'Gezondheidscentrum San Salvator'. Iedereen blij.

Gerda Vesters

Coronaregels:

- 1. Ontsmet uw handen*
- 2. anderhalve meter afstand houden*
- 3. registreren*
- 4. bij het lopen in de kerk uw mondkapje op*
- 5. uw jas meenemen of aanhouden*

